

ת"פ 69495/11/20 - מדינת ישראל נגד פרנק מנחם כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 69495-11-20 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ מר וויאם עבד

המאשימה

נגד

פרנק מנחם כהן ע"י ב"כ עוה"ד ברהום

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות העניינים.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבה בידי עובד, עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין - התשל"ז. על פי המתואר בכתב האישום, בשנים 2016-2019 שימש הנאשם בתפקידי ניהול בשלושה סניפים שונים של רשת המרכולים "זול טוב". כאשר בתפקידו האחרון שמש כמנהל בסניף הרשת ברחוב ניקנור. במהלך עבודתו, כך על פי הנטען, גנב הנאשם ממעבידו מוצרים שהיו בסניף בו עבד, כאשר לא שילם כלל עבור מוצרים שונים או העביר אותם במחיר הנמוך ממחירי האמיתיים. כמו כן גנב הנאשם ממעבידו שכר עבודה, כאשר דיווח באמצעות עובד אחר, על שעות עבודה שלא ביצע וזאת על מנת לקבל בעבורן שכר. כל זאת בסך של לפחות 30,000 ₪, כמפורט בסעיפים 3 ו- 4 לכתב האישום.

הנאשם כפר באשמה המיוחסת לו בכתב האישום ונשמעו הראיות בתיק. מטעם המאשימה העידו מנהלי ועובדי המרכול, ליאור שלום (להלן "ליאור"), ישראל מזרחי (להלן "ישראל"), אריה נעים (להלן "אריה"), אורן בוזגלו (להלן "אורן"), ואלעד מזרחי (להלן "אלעד"), וכן העיד עו"ד של המרכול אברהם משה סגל (להלן "עו"ד סגל"). מטעם התביעה הוגשו חקירת הנאשם במשטרה (ת/1), מזכרים של השוטרת ענבל לינה בקשר לצילומי מוצרים (ת/2), וצריבת קבצים (ת/3), דיסק (ת/4), מסמך העדר תביעות הצהרה וכתב ויתור בלתי חוזרים (ת/5). מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו הגב' אוולין הכהן (להלן "אוולין") והוגשו תדפיסי חשבון בנק (נ/1), מסמכים רפואיים (נ/2), ודו"ח איכון ופלט שיחות טלפון של הנאשם (נ/3).

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בסיכומיו מבקש כי בית המשפט ייתן את המשקל הראוי לעדויות עדי התביעה. המאשימה בסיכומיה

מתארת בפרוט רב את עדויות עדי התביעה אשר העידו על שיטותיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגיש כי למרות שהוענקו לנאשם סמכויות כמנהל סניף, אלו היו מצומצמות, מעשיו חרגו מהסמכויות שניתנו לו, ואסור היה לנאשם להוציא סחורה מהמרכול. ב"כ המאשימה בסיכומיו ער לכך שחלק ניכר מעדויות עדי התביעה הינן עדויות מפי השמועה ועל אף זאת ביקש כי יינתן להן משקל מסוים. ב"כ המאשימה אף היה ער לעובדה כי לא הוגשו לבית המשפט דוחות, מסמכים, או סרטוני מצלמות אבטחה שיש בהם תיעוד של המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום ועל אף זאת ביקש כי בית המשפט יקבל את דברי עדי התביעה גם ללא תמיכה נוספת לטענותיהם.

ב"כ המאשימה מתייחס לסיכומיו לאירוע ביום 20.6.19 ובו הנאשם נצפה יוצא מהמרכול עם שקית מוצרים שלא שילם עליהם. חלק מאירוע צולם, התנהל דין ודברים בין הנאשם לבין מי מעדי התביעה באותו מעמד ובסמוך לו, הנאשם הודה בפניהם, ובהמשך אף חתם בפני עד התביעה עו"ד סגל על הודאה בגניבות מהמרכול. באשר לנסיבות החתימה, טען ב"כ המאשימה כי מעמד זה התנהל באופן רגיל וסביר, הנאשם לא איום ולא הופעל עליו לחץ פסול.

בסופו של יום התבקש בית המשפט להרשיע את הנאשם.

ב"כ הנאשם העלה מספר טענות. לטענתו כל האירועים שהתביעה ועדיה ייחסו לנאשם, למעט האירוע מיום 20.6.19, הינם ללא כל ראיה, למעט עדויות עובדים אחרים אשר הם בעלי אינטרס כזה או אחר.

ובאשר לאירוע מיום 20.6.19 הסנגור חולק על כך שהנאשם הודה באשמה בפני מי מעדי התביעה. בכל הנוגע לחתימת הנאשם על מסמך "הודאה", העלה הסנגור טענות לעניין נסיבות החתימת הנאשם על המסמך, והנגזרת המשפטית מכך, וצירף פסיקה לעניין זה. הסנגור גם הפנה לעדות הנאשם ואשתו.

בסיכומם של דברים ביקש הסנגור להורות על זיכוי הנאשם מהמיוחס לו.

דין והכרעה

כתב האישום מייחס לנאשם גניבת מוצרים ושכר עבודה (להלן גניבת שעות). במסגרת פרק זה אחלק את האירועים כדלקמן: אירוע גניבת המוצרים - כללי, אירוע גניבת שמן זית, אירוע גניבת השעות, והאירוע האחרון של גניבת המוצרים ביום 20.6.19. בתחילה אדון בראיות הרלוונטיות לכל אחד מהאירועים ולאחר מכן איחד פרק למסמך עליו חתם הנאשם ובו הודאתו בכתב במעשי גניבה מהמרכול. אומר כבר כעת כי לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בהודעות, בעדויות, ובמכלול החומרים שהוגשו, הגעתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה בכל האמור לעניין האירוע ביום 20.6.19. יחד עם זאת איני סבור כי המאשימה עמדה בנטל הראיה הנדרש במשפט פלילי, בכל הנוגע לגניבת יתר המוצרים, וגניבת השעות אותן ייחסו לנאשם.

גניבת מוצרים - כללי

עדויות של ליאור

בעדותו הראשית אמר ליאור **"...קיבלנו מידע מהחנות שהנאשם גונב סחורות ולא מעביר בקופה..."** (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 8 ש' 9-10). בהמשך עדותו אמר **"...אני ראיתי במו עיני את הגניבות האלה... אני ראיתי במו עיני את הגניבות האלה..."** (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 10 ש' 4-6). עוד ציין ליאור בעדותו **"... אנחנו ראינו שמגיעים לקופה עם מספר מוצרים ורק חלק קטן מהמוצרים עובר וחלק משאר המוצרים לא עובר בקופה..."**

בנוסף, היה גם גנבות גם של שמן זית גם של דגי סלמון גם של קניות... כל הקניות לא עברו בקופה..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 11 ש' 9-12). בסוף עדותו נשאל לראות "תבהיר לי בבקשה, כשאתה אומר ראית, איפה ראית?... והשיב "דרך המצלמות שהתקנו, מצלמות ושהיו מצלמות אנחנו ראינו את הגניבה דרך המצלמות יוצאות מהחנות...ראינו במו עינינו ולא שמועות..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 19 ש' 18-22). מהאמור עולה בברור כי כאשר אומר העד "ראיתי במו עיני" המדובר בראיה באמצעות המצלמות. העד נשאל בחקירתו הנגדית אודות אותן מצלמות "איפה ההוכחות המסודרות? איפה אותם סרטונים שצילמתם?... והשיב "... ההוכחות שלנו זה כל הסרטונים שמסרנו למשטרת ישראל..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 21 ש' 19-20). ובהמשך ענה "הבאנו את הגניבות, את החומר מסרנו למשטרת ישראל..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 23 ש' 3-4). אין חולק כי סרטונים וחומרים נוספים, למעט ת/4, לא הוגשו לבית המשפט ואינם בנמצא בתיק החקירה. בדיסק (ת/4), בכל הנוגע לפרק זה, ניתן לראות את הנאשם כאשר הוא מכניס דבר מה לתוך שקיות ותו לא. הנאשם לא נראה בהם עובר בקופות החנות, לא נראה מעביר את המוצרים, או לחילופין יוצא מהחנות ולא עובר בקופות כלל. כמובן שפעולה זו שתועדה בסרטונים יכולה להיות פעולה לגיטימית לחלוטין. לראות בעדותו תאר אמירות של עובדים אחרים ולמותר לציין כי אין לאמירות של עובדים אחרים לראיה כל משקל בהיותם עדות מפי השמועה.

עדותו של ישראל

העד ישראל בעדותו הראשית אמר "קיבלנו אינפורמציה שמנחם לוקח דברים בלי לשלם, גם הביתה, גם אוכל במקום..." לאחר מכן נשאל "מה הכוונה שקיבלתם מידע? איך קיבלתם מידע?... וענה " ... מהעובדים עצמו...אריה ואלעד..."אולם לאחר מכן העיד "אני לא ראיתי..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 65 ש' 7, ש' 15-18 וכן ש' 23). עוד הוסיף בהמשך "אני לא ראיתי את הסרטונים אבל לפי השמועות שאני שמעתי ואמרתי לו גם כן, הוא הודה לי עליהם, כמו שמן זית...הוא לקח את זה הביתה הוא הודה על זה, זה שני דברים שהוא הודה עליהם..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 68 ש' 1-8). בחקירתו הנגדית אמר העד "אצלי הוא לא הכחיש, כשאני שמעתי הוא לא הכחיש. את הגניבה עצמה הוא לא הכחיש, את שאר ההאשמות הוא הכחיש..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 75 ש' 19-20). כמו כן העד נשאל "ואתה אומר מבחינתך אתה לא ראית שום דבר במצלמות..." וענה "אני לא ראיתי, לא" העד נשאל שוב "מישהו הזמין אותך פעם לראות משהו במצלמות" וענה "לא" (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 72 ש' 4-8). ישראל מאשר בחקירתו הנגדית כי הפעם ראשונה שהוא נחשף לכל הסיפור היה ביום התפיסה עם האופנוע (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 72 ש' 9-14). תשובותיו של ישראל כלליות, מעורפלות, חלקן מפי השמועה, ולא ניתן לקבוע כל ממצא מספק על פיהן.

עדותו של אריה

בעדותו הראשית העיד אריה שראה את מעשי הגניבות בעצמו " ... הוא עשה את זה הרבה פעמים...ועגלות שלמות יצאו, בשרים, לפני פסח זה היה, מלא, מלא, באמת מלא..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 90 ש' 20-24). בחקירתו הנגדית עומת עם הודעה שמסר במשטרה "אני מקריא לך מההודעה שלך... אלעד סיפר לי שבפסח מנחם הגיע עם רכב ואשתו והעמיס לרכב עגלות..." וענה "לא, זה אני ראיתי אלעד סיפר לי על החשבונית..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 94 ש' 10-13). ולאחר מכן אמר "בסדר יכול להיות שהיה ככה אני לא אמרתי את זה ככה אני ראיתי במו עיני..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 94 ש' 14-15). הנאשם טען כי אריה אמר לו שהוא (אריה) יגרם לפיטוריו. כאשר אריה נשאל בחקירתו בבית המשפט אודות אמירות אלו הוא אמנם הכחישם ואולם מנגד אישר כי היה מסוכסך עם הנאשם אבל בהמשך נהיו חברים טובים.

הגרסה שמסר העד בהזדמנות הראשונה בחקירתו במשטרה, ולפיה שמע אודות אירועי גניבה מאלעד, אושרה על ידי ב"כ המאשימה בדיון, ואף היא מפי השמועה. אמנם העד מסר דברים אחרים בבית המשפט ואולם לא מצאתי כל נימוק להעדיף את גרסתו בבית משפט על פני גרסתו הראשונית במשטרה. לזאת יש להוסיף את הסכסוך שהיה בין השניים.

עדות של אלעד

העד אלעד מעיד על מעשי הנאשם שראה בעיניו. כך לדוגמא מוסר בחקירתו הראשית **"...האירוע היה במשך כמה חודשים שמנחם ואני היינו עובדים בסופר הוא היה מנהל שלי. ראיתי דברים חריגים שנעשו שבתחילה לא אמרתי לבעלים... כמו לקחת מוצרים ולא לשלם ... מוצרים שהוא היה צריך להעביר ולשלם היו מס' פעמים שלא היה מעביר את זה..."** (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 107 ש' 5-10). בהמשך הסביר העד כי לאחר שידע את ישראל -הבעלים אודות מעשי הנאשם הוא התקשר ודיווח לישראל בכל פעם שזה קרה. (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 107 ש' 18-21). למרות כל האמור אני סבור כי אין עדות זו מספקת כדי להרשיע את הנאשם מעבר לכל ספק סביר. אמרותיו של העד כלליות ביותר ולא נתמכות בכל ממצא נוסף. העד לא ידע באילו מוצרים מדובר, לא מסר תאריכים, ואף התקשה לומר כמה פעמים ראה את הנאשם מבצע את מעשיו. כך לדוגמא ניתן היה לתעד ולתארך אירועים אלו ולוודא האם במועדי האירועים הנאשם שילם עבור המוצרים אם לאו. מדובר בפעולה פשוטה ומתבקשת שלא נעשתה. הנאשם מנגד אומר **"...לא נכון, שקר מוחלט. לא לקחתי כלום היה לי כרטיס קניה. היה לי מספר כמו הקפה היה לי מספר וכל יום הייתי קונה דברים. הכל היה רשום והייתי משלם באשראי או מתקזז מהמשכורת. לא הייתה כמעט משכורת שלא קוזז משהו וההוצאות היום יומיות..."** (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 116 ש' 33-31). בהתייחס לסוגייה זו הנאשם הגיש אסופת תדפיסים הנחזים להיות תדפיסי בנק פועלים (נ/1) ובהם תשלומים בכרטיסי אשראי לסופר "זול טוב".

גניבת שמן זית

אחד הפרטים עליהם הנאשם נחקר במשטרה מתייחס לגניבת בקבוקי שמן זית. לדברי המאשימה מדובר בבקבוקי שמן שהיו פגי תוקף והיו אמורים להיות מוחזרים לחברה שסיפקה אותם ותמורת זאת המרכול היה אמור "להיזדכות" על בקבוקים אלו. לדברי המאשימה הנאשם לקח לעצמו בקבוקים אלו. הנאשם אכן הודה כי לקח את בקבוקי השמן ואולם הסביר בחקירתו במשטרה כי **"...היה פעם שמן זית פג תוקף ואז בא הספק ועשינו החזרות והזדכינו על השמן זית ואז הנהג אמר לי לזרוק את השמן זית שהוא להשמדה ואז לקחתי את השמן זית אבל זה כאילו שאספתי אותו מפח הזבל..."** (חקירה מיום 11.09.2019). הנאשם חזר על דברים אלו בעדותו בבית המשפט ואמר **"...אמרתי שהיה פעם אחת שהיה שמן זית פג תוקף וזיכו את המעסיק שלי ואמרו לי שזה להשמדה וניתן לזרוק לפח. אמרתי שחבל לזרוק אותו אני מכיר אברך לתת לו הבאתי לו להדלקת נרות..."** (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 118 ש' 29-31). בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם **"מישהו ראה את האישור?"** והנאשם ענה **"אני ראיתי והעברתי להנהלת חשבונות"** (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 125 ש' 4-5). אם אכן המעסיק - המרכול "זוכה" בגין סחורה זו הרי לא בוצעה כל גניבה מהמרכול, ואם המרכול לא זוכה הרי בנקל ניתן היה לבדוק זאת ברישומי המרכול. הנאשם כאמור מסר בחקירתו, עת עומת לראשונה במשטרה עם החשדות, ואמר כי **"הזדכינו על השמן זית"** וטענה זו לא נבדקה ולא נשללה. מעבר לכך, הראייה היחידה לאירוע זה הינה דבריו של אריה אשר היה, אף לדבריו, בחלק מהתקופה, מצוי בסכסוך עם הנאשם.

גניבת שעות העבודה

המאשימה לא הציגה כל נתון אודות שעות העבודה של הנאשם לעומת השעות אשר לטענת המאשימה דווחו. פרט לאמירות של עדי התביעה אשר בחלקם מהווים עדות מפי השמועה, אין הוכחה לנטען.

עדות של ליאור

בעדותו הראשית מסר ליאור "..." **וגם גונב שעות עבודה. המשכורת שלו הייתה בנויה משעות עבודה וגם הוא לא היה מחתים שעות הוא היה יוצא יותר מוקדם ואומר לעובדים שלו להחתים...**" (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 8 ש' 10-12) וכך גם "..." **בנוסף לזה הוא גנב שעות עבודה... בחלק מהפעמים שזה באופן שיטתי הוא היה יוצא לבית ב 12 והיה אומר לקופאית תחתימי לי או לקופאי, מי שהיה בחנות, תחתימו לי יציאה. אז היה גניבה גם של שעות...**" (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 9 ש' 18-22). וכן "..." **בנוסף לזה היה גניבת שעות שגניבת שעות היא לא פחות חמורה מהגניבות סחורה...**" (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 11 ש' 17-18). למרות דברים נחרצים אלו ברור כי מדובר בעדות שמועה שאין לה משקל.

עדות של אריה

להבדיל מעדות זו, עדותו של אריה מתייחסת למה שראה בעיניו ואולם לא הוצגה כל ראיה לתמיכה בגרסתו. העד אריה נשאל האם צילם את זה וענה "לא צריך לצלם" (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 100 ש' 1-16) העד נשאל האם יש לו תמונה של שעון נוכחות והשיב "לא צריך להציג את זה" העד נשאל על תאריכים והשיב שאינו זוכר. העד אפילו לא זכר האם מדובר בתחילת שנת 2019. (עמ' 101 לפרו' מיום 03.10.21). נחזור ונזכיר שוב את הסכסוך של אריה עם הנאשם.

עדות של אלעד

גם העד אלעד מזרחי מעיד בסוגיה זו, כאשר עד זה אף היה הגורם אשר לדבריו נתבקש על ידי הנאשם להחתים את כרטיס הנוכחות במקומו. יחד עם זאת אף עד זה לא תיעד דבר, העביר את הנתונים לישראל, וכאשר נשאל בעדותו בבית המשפט האם יש תאריכים של הדיווחים השיב בשלילה (עמ' 110 ש' 20-21). בנוסף העד לא ידע לומר מהם סמכויותיו של הנאשם בהיותו מנהל הסניף באשר ליציאות ממקום העבודה.

דברי הנאשם בחקירתו במשטרה

הנאשם בחקירתו במשטרה נשאל "היו מקרים שבהם ביקשת מאלעד שיחתים לך כרטיס יציאה מאוחר יותר מהשעה שיצאת בפועל?" וענה "לא, העניין הוא ככה שהיציאה בקופה זה דרך הקופה ובדרך כלל שאני יוצא אז הוא בקופה אז אם יש אנשים קבענו שהוא יעשה לי יציאה ברגע שיש לו פנאי שאין אנשים בקופה, יש רק קופה אחת" ובהמשך החקירה נשאל "..." **ביקשת מעובדים אחרים להחתים לך יציאה מאוחרת כשלא היית נוכח?**" וענה "לפעמים יש עומס בקופה אז אני מבקש ממנו ברגע שלא יהיה עומס שיחתים אותי אבל לא על חשבון שעות שלא הייתי, אולי קרתה פעם טעות לא יודע יכול להיות אני לא בדקתי יכול להיות שפעם שכחתי או משהו ואז הוא החתים אותי יותר מאוחר... לפעמים בבוקר הייתי מגיע ולא היה אינטרנט אז לא יכולתי לחתום את הכניסה אז הייתי מבקש מהעובד שיעשה לי יציאה מאוחרת בהתאם לזמן שהפסדתי..." (חקירה מיום 11.09.2019 ש' 123-124 וכן 132-136).

בסיכומי של פרק זה יש לומר כי לא הוצגו כל תאריכי ביצוע המעשים, למרות שעל פי הנתען, אלו דווחו מיידית. לא

הוצגו תדפיסי נוכחות של הנאשם, לא בוצעו הצלבות של נוכחות הנאשם עם סרטוני מצלמות האבטחה, ולא הוצג כל נוהל כניסות ויציאות בקשר למנהל הסניף. בנוסף תוארה פרקטיקה נוהגת ולפיה בהיות הקופה משרתת את ציבור הלקוחות ומשמשת להחתמת נוכחות גם יחד, כאשר יש עומס לקוחות בקופה, ועל מנת שלא לפגוע ברצף העבודה, התבצעה החתמת כרטיס על ידי עובד אחר, לאחר זמן מה, כאשר הדבר התאפשר.

גניבת מוצרים ביום 20.6.19

באשר לאירוע זה, אין חולק כי הנאשם יצא מהמרכול עם מוצרים ולא שילם טרם יציאתו על מוצרים אלו. טענתו של הנאשם הינה כי כלל לא התכוון ליטול את המוצרים ללא תשלום וכל רצונו היה לבדוק האם המוצרים יכולים להיכנס לתוך תא המטען של הקטנוע, וכפי שציין הסנגור **"...אין הכחשה, אנחנו לא מכחישים שבעצם הוא הגיע לקטנוע, רק שהוא אומר לך אני רציתי לבדוק אם זה נכנס כי אני בכל מקרה בתוך המשמרת..."** (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 44 ש' 12-13). יש לבחון את טענת הנאשם בשני היבטים, הקשורים זה בזה, האחד, האם הנאשם אמר טענה זו ומתי, והשני האם אכן כל רצונו של הנאשם היה לבדוק האם המוצרים יכולים להיכנס לתא המטען.

גרסת עדי התביעה

עדי התביעה היו עקביים בתשובתם הן בחקירה הראשית והן בחקירה הנגדית כי לא שמעו את הנאשם מוסר גרסה ולפיה רק התכוון לראות האם המוצרים אכן יכולים להיכנס לתוך תא המטען של הקטנוע. עדי התביעה שנכחו במקום מסרו כי הנאשם הודה בפניהם שלקח דברים בלי לשלם, הצטער וביקש סליחה.

עדויות של ישראל

בעדותו הראשית ציין ישראל **"...אני לא ראיתי במיוחד את המקרה...שאלתי את מנחם מה קרה, הוא אמר לקחתי בלי לשלם..."**. (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 66 ש' 4-6). ובהמשך הוסיף **"...הוא הודה בפניי שתפסו אותו על חם באותו הרגע שהגעתי לנקודה בסניף... הוא הודה בפניי שהוא לקח דברים בלי לשלם, בלי להעביר בקופה ותפסו אותו שהוא לא העביר בקופה ולקח דברים בלי לשלם...הוא הודה שהוא לקח את הדברים, הוא נתפס על חם כמובן שהוא לא שילם על הדברים שהיו שם באופנוע שלו..."** (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 67 ש' 8-14).

עדויות של אורן

העיד אורן **"...ואז הגענו לאזור החנות...הגענו לאזור החנות ראינו את מנחם יוצא עם השקיות, ליאור תפס אותו בצד אמר לי אורן לך תצלם בבקשה את מה שאנחנו רואים פה...הוא אמר למנחם אני יודע על כל הפעמים שלקחת, אני יודע מה שקרה אני יודע על הכל ומנחם ביקש סליחה, אמר שהוא מצטער...משם אני לא יודע איך זה התפתח..."** (פרו' מיום 13.02.22 עמ' 94 ש' 17-23). באשר לגרסת הנאשם נשאל אורן **"... הוא אמר לכם שהוא ניסה לבדוק מה קורה עם ה.. שהוא ניסה לבדוק אם אפשר להכניס את זה לתוך הקטנוע?..."** וענה **"...לא זכור לי משפט כזה..."** (פרו' מיום 13.02.22 עמ' 101 ש' 5-9).

עדויות של עו"ד סגל

לאחר דין ודברים בין הנאשם לבין ליאור ואורן ביציאתו של הנאשם מהמרכול ובסמוך לקטנועו, ביום 20.6.19, סר

הנאשם למשרדו של עד התביעה עו"ד סגל. עו"ד סגל מוסר בחקירתו הראשית כדלקמן "... בהתחלה הוא הכחיש ואמר שהוא לא גנב, ואחרי כמה דקות שהצגתי לו גם את הסרטון שנשלח אליי... שרואים אותו יוצא מהמרכול, שתי שקיות לבנות, הולך לכיוון האופנוע שלו מנסה להכניס את השקיות לתא המטען של האופנוע אז הוא התוודה ואמר כן אני גנבתי מהמרכול..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 107 ש' 11-15). והמשיך "... אני אמרתי לו תראה, יש אתה עשית מעשה חמור מאוד... לא רוצים לפגוע בך ולהרוס את עתידך, או שהם ילכו למשטרת ישראל והמשטרה תטפל בעניין הזה ואז תצטרך לתת על כך את הדין או שאפשר לנסות לסגור את מעשה הגניבה הזה בהסכמה ביניכם..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 107 ש' 17-21).

גרסת הנאשם

הנאשם בחקירתו במשטרה אמר "...אני יצאתי מהחנות עם כמה מוצרים שלא שילמתי עליהם, התכוונתי לשלם עליהם יש לי אופנוע...ורציתי לבדוק אם המוצרים יכנסו לי לאופנוע, אז יצאתי עם המוצרים כדי לבדוק...באתי להסביר את עצמי" (חקירה מיום 11.09.2022 שורות 54-56). הנאשם לא מסר בחקירתו במשטרה כי אמר דברים אלו, על אתר, לעדי התביעה שנכחו במקום. ניסוחו של הנאשם בחקירתו "באתי להסביר את עצמי" דווקא מלמד כי הנאשם לא טען זאת בפני עדי התביעה. כמתואר לעיל מיד לאחר השיח של הנאשם וליאור ואורן ביציאה מהמרכול סר הנאשם למשרד עד התביעה עו"ד סגל. פרוט נוסף בעניין מפגש זה יינתן בהמשך ואולם בקשר לנושא הנדון כעת אציין כי ב"כ הנאשם שאל את עו"ד סגל אודות גרסת הנאשם ולפיה "...אני ניסיתי לבדוק אם זה נכנס לאופנוע, אני הייתי חוזר ממשיך את המשמרת ומשלם על הדברים..." ועו"ד סגל השיב "הוא לא אמר לי את זה" (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 115 ש' 19-21). לא מצאתי סיבה שלא לקבל את עדותו של עו"ד סגל המשתלבת היטב עם יתר הראיות בעניין זה. אפילו בחקירתו הראשית בבית המשפט הנאשם לא אמר זאת אלא אמר "... באו ליאור שלום ואורן בוזגלו ושאלו אותי מה קורה. הבנתי שיש משהו לא נעים שקורה. הוא אמר לי שהרבה זמן אני גונב אותו אמרתי לו חס ושלום... הוא אמר לי שהרבה פעמים גנבתי ואמרתי שזה לא נכון..." (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 117 ש' 21-25). רק בחקירה הנגדית מסר הנאשם לראשונה, מפיו, כי טען את טענתו והסביר את האירוע מיד כשהוטח בו כי גנב מוצרים (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 122 ש' 13-14). לנוכח כל האמור אין כל נימוק שלא להעדיף את גרסתו הראשונית ממנה עולה כי הנאשם לא מסר הסברו, על אתר, לעדי התביעה שנכחו במקום, ולא מסר את הסברו לעו"ד סגל. דבר זה מתיישב עם כלל הראיות התביעה.

מאחר וכך הם פני הדברים יש לדחות את טענת הנאשם לגופה כי רק רצה לבדוק האם המוצרים נכנסים לתא המטען של הקטנוע שהרי אם כך ארע מצופה מהנאשם לומר זאת, באופן הברור ביותר, מיד כשמטיחים בו כי גנב מוצרים מהמרכול. למול כל זאת לפנינו גרסתם הברורה של עדי תביעה המתארים את הודאתו של הנאשם בפניהם, בגניבת המוצרים.

הודאתו בכתב של הנאשם

הנאשם חתם, במשרדו של עו"ד סגל, על מסמך הנושא כותרת "העדר תביעות הצהרה וכתב ויתור בלתי חוזרים" (ת/5) ולעניינינו מדובר בהודאה בכתב של הנאשם בגניבת מוצרים מהמרכול והתחייבות לשלם סך של 30,000 ₪. הסנגור טען טענות רבות בקשר למסמך זה ונסיבות חתימתו ואולם איני מקבל את מרבית טענותיו ולא השתכנעתי כי הופעל על הנאשם לחץ פסול או מוגזם. אין ספק כי מטבע הדברים מדובר בסיטואציה מאוד לא נוחה, ואולם אין לגזור מכאן לחץ פסול או קיצוני המשמיט את הקרקע תחת הודאתו של הנאשם. לנאשם ניתנה האפשרות לצאת ולהתייעץ עם מי שיחפוץ והנאשם אכן ניהל שיחה טלפונית ממושכת ובפרטיות עם אשתו (עדת ההגנה) טרם חתימתו על מסמך

ההודאה. בכל הנוגע לטענה בדבר הפעלת הלחץ על הנאשם לחתום על המסמך העיד עו"ד סגל "זה טענה כוזבת. נאמר למנחם כהן בכל שלב הן על ידי ולמיטב זכרוני גם על ידי, אני חושב שזה היה ישראל מזרחי, שהוא לא חייב לחתום ושאל אחד לא מכריח אותו ואם הוא לא גנב אז שלא יחתום ושהוא יכול ללכת..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 109 ש' 17-19) וכן הוסיף "אף אחד לא כפה עליו, לא לחץ אותו, לא איים עליו, פשוט לא נכון... אבל לא היה שום לחץ ושום דבר דומה..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 110 ש' 7-12). עמדה זו לא נסתרה בחקירתו הנגדית והוא חזר ואמר "...אני אמרתי לו תיקח את הנייר, תלך להתייעץ עם מי שאתה רוצה, עם מי שאתה רוצה אתה יכול להתייעץ, אתה יכול גם לא לחזור, אתה יכול ללכת... אף אחד לא אמר לו תחזור, אף אחד לא כפה עליו, אף אחד לא איים עליו..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 113 ש' 2-6) ובהמשך "...לא דובים ולא יער, לא הופעל עליו לחץ, כמו שאמרתי לא אימנו עליו, וודאי שלא צרחנו עליו, המעמד, אמרתי הוא מעמד לא נעים... אבל זה רחוק מאוד ממה שאתה מתאר, הוא יכול היה לקום וללכת בכל דקה..." (פרו' מיום 03.10.21 עמ' 128 ש' 15-18)

חקירתו הנגדית של ישראל מעלה תמונה דומה כאשר אף הוא אמר לנאשם כי אם לא לקחת כלום תקום תלך, וכן אם לא לקחת אל תחתום. העד חזר על כך מספר פעמים. (כך למשל: פרו' מיום 03.10.21 עמ' 77 ש' 22-25, עמ' 78 ש' 7-9 עמ' 81 ש' 9-10) עמ' 83 ש' 20).

לגרסת הנאשם, האירוע במשרד עו"ד סגל התנהל בצורה אחרת "...במשרד עורכי הדין צעקו עליי שגנבתי... הם ידעו שביום ראשון אני צריך לצאת מהארץ. זה היה ביום חמישי הלחיצו אותי וצעקו עליי לא ידעתי מה לעשות... אף פעם לא קרה לי פחדתי והתקשרתי לאשתי להתייעץ איתה ויש לי גם בעיה בלב וחשתי לא טוב..." (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 117-118 ש' 2-28). הנאשם אף הוסיף "... כל הזמן הזה האשימו אותי שאני גונב וליאור אמר לי שהלוואי ואומר שלא גנבתי והוא יספר לכולם...הייתי ממש במצוקה רק סגל היה יותר עדין מכל החבורה..." (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 119 ש' 15-17). לטענת הנאשם, ובניגוד לדברי עדי התביעה ליאור, עו"ד סגל, וישראל "... בכל השיחה לא הודיתי. למה שאני אודה על דבר שלא עשיתי..." (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 123 ש' 1). הנאשם אף תיאר כך את הפגישה במשרד "... לא הייתי במצב שיכולתי להבין מה כתוב. חתמתי כי בסך הכל רציתי רק לצאת משם הפעילו עליי לחץ שם...צעקו אתה גנב תתבייש לך אנחנו נספר לכול שאתה גנב..." (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 123 ש' 11-14). לטענתו כלל לא קרא את המכתב עקב מצבו הרגשי הקשה ופשוט חתם עליו.

אשתו של הנאשם העידה בעדותה הראשית "...בשלב כלשהו אמר שאיימו עליו והכריחו אותו לחתום... בעלי היה נשמע מאוד מוטרד..." והוסיפה "...בחופשה קלטנו מה קורה ומה קרה אחד לאחד והבנו שחתמנו שלא בצדק על מסמך מתוך לחץ גדול..." ולאחר מכן סיפרה "...והשפילו ורמסו ולקחת עו"ד מעבר והבנו שחתמנו על דברים לא טובים אני לא יכולה לומר שהדברים נעשו בהיגיון כי היינו בלחץ..." (פרו' מיום 27.04.22 עמ' 128 ש' 11-30).

אינני מקבל את טענת הנאשם. אין ספק, כפי שנאמר לעיל, כי מדובר במעמד מורכב ביותר ואולם, לאחר שהוצגו לנאשם האפשרויות השונות, הנאשם שוחח טלפונית עם אשתו שיחה פרטית ממושכת, חתם על ההתחייבויות, ואם לא די בכך הנאשם למעשה אישר את הודאתו בכך שלמחרת היום הוא מסר המחאות בהתאם להתחייבותו במסמך האמור (ת/5). הנאשם הבין את ההצעה, יכול היה לסרב לה, יכול היה לסגת בכל שלב, ויכול היה להתייעץ עם מי שיחפוץ וללא הפרעה. בנסיבות אלו הנאשם קיבל החלטה מושכלת. הסנגור מפנה את בית המשפט לפסק דין (ע"ע 784/81) הדן

באכיפת התחייבות כספית על ידי איומים בהליכים פליליים, אלא שזהו אינו המצב בענייננו. הנאשם עבר לכאורה עבירה פלילית של גניבה ממעבדו. זכותו המלאה של המעסיק לפנות בתלונה למשטרת ישראל, ולכן הצגת אפשרות זו אינה בגדר איום. משכך אמירה של המעסיק כי ניתן לסיים פרשה זו ללא פניה למשטרה, בתנאים שהיו מקובלים על הנאשם ומעבדו, הינה אף היא לגיטימית. אין מדובר כאן בניסיון לאכוף התחייבויות כספיות ועל כן אין להשליך מפסק הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם לענייננו.

יחד עם זאת בנקודה אחת אני סבור כי הצדק עם ב"כ הנאשם. מחקירתו של עו"ד סגל בבית המשפט עולה כי אמר לנאשם בשיחתו במשרדו כי דברים מתועדים במצלמות אבטחה וכן "**... רואים אותך יוצא בלי לשלם והחברה גם עשתה בדיקה ורואה שחסרים מלאים וכל כיוצא באלה...**" (פרו' מיום 3.10.21 עמ' 110 ש' 8-10). כעת מתברר כי אין כל סרטוני מצלמות אבטחה בתיק החקירה, ואין כל מסמכים הקשורים לבדיקת מלאים וכיוצא באלה. העד אמנם לא אמר לנאשם כי הוא ראה סרטונים (למעט הסרטון ת/4 מיום 20.6.19 שאינו סרטון אבטחה) ולא טען כי ראה מסמכי מלאים וכד', אבל העד עשה שימוש במידע זה שנמסר לו מבעל המרכול, מסר אודות ראיות אלו לנאשם, ראיות שכידוע אינן בנמצא, ולא מן הנמנע כי מידע זה היה בין הגורמים שהביאו את הנאשם לחתום על הודאתו. בנסיבות אלו לא אומר כי אין משקל להודאתו בכתב ואולם משקלה מופחת. בנוסף יש לתת את הדעת לכך שמסמך ההודאה בכתב ת/5 אינו כולל כל התייחסות לטענה בדבר גניבת השעות וזאת על אף שבעל המרכול חשד זה מכבר אף בנושא זה.

בשולי הדברים, ובכל הנוגע לכתב הוויתור ולהתנהלות עו"ד סגל, ככל וסבור ב"כ הנאשם כי מדובר בזכויות קוגנטיות אשר אין באפשרות הנאשם לוותר עליהם, אין מותב זה דן בזכויותיו של הנאשם כמועסק והנאשם רשאי כמובן לפנות בעניין זה לערכאה המוסמכת ולפעול כהבנתו. אף לגבי התנהלותו של עו"ד סגל במהלך האירוע, מבלי להביע כל עמדה בעניין זה הרי שכל וסבור ב"כ הנאשם שקיימת איזושהי בעיה בהתנהלותו, בית משפט זה אינו המקום לביורור סוגיה זו.

סיכום של דברים

הנאשם הואשם כאמור בגניבה ממעביד בהתייחס לנושאים שונים.

בכל הנוגע לפרק **גניבת מוצרים - כללי** הראינו קיומם של קשיים ראייתיים משמעותיים. אמנם בנושא זה חתם הנאשם על מסמך ההודאה (ת/5) ואולם הראינו כי אף במסמך זה קיים קושי ראייתי מסוים אשר מפחית ממשקלו. בנסיבות אלו אני סבור כי התעורר ספק ממנו זכאי הנאשם ליהנות.

בכל הנוגע לפרק **גניבת השמן זית**, הנאשם אמנם הודה בנטילת השמן ואולם טען טענותיו בקשר לקבלת זיכויים. המאשימה לא הציגה מסמכים שיש בהם כדי לסתור את טענותיו ועל כן אני סבור כי אין ראיות לעבירה זו.

בכל הנוגע לפרק **החתמת שעות הנוכחות וגניבת שעות העבודה**, אף בעניין זה צוינו לעיל הקשיים הראייתיים, ולסוגיה זו אף אין תמיכה במסמך ההודאה בכתב. לפיכך אני סבור כי אף בנושא זה התעורר ספק ממנו זכאי ליהנות.

בכל הנוגע לפרק **גניבת מוצרים ביום 20.6.19** הובהר כי יש ראיות לעניין זה. נשמעו עדי התביעה באשר להודאתו בפניהם, התקשיתי לקבל את גרסתו כפי שפורט לעיל, ולזאת יש להוסיף אף את מסמך ההודאה בכתב שאף אם משקלו מופחת כמו שצוין, הוא מהווה תמיכה ראייתית.

נראה כי אין חולק שהמוצרים שנגנבו על ידי הנאשם ביום 20.6.19 אינם עולים כדי 1000 ₪, ובכל מקרה לא הושמעה טענה בעניין זה. לפיכך אני מזכה את הנאשם מעבירה של גניבה ממעביד ומרשיע אותו בעבירת גניבה לפי סעיף 384

לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ח אלול תשפ"ב, 14 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים